

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
1.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților	2
2.	— Decizie privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 692 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 630 alin. (2) din Codul civil	3–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
50.	— Hotărâre privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități	6–8

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor
Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 și 24 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților următorii deputați:

Florin Iordache	Grupul parlamentar al PSD
Petru Gabriel Vlase	Grupul parlamentar al PSD
Rodica Nassar	Grupul parlamentar al PSD
Dan-Ștefan Motreanu	Grupul parlamentar al PNL

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Camerei Deputaților următorii deputați:

Ion-Marcel Ciolacu	Grupul parlamentar al PSD
Laurențiu Chirvăsuță	Grupul parlamentar al PSD
Cristian Buican	Grupul parlamentar al PNL
Niculae Mircovici	Grupul parlamentar al minorităților naționale

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Camerei Deputaților următorii deputați:

Mircea Gheorghe Drăghici	Grupul parlamentar al PSD
Ioan Balan	Grupul parlamentar al PNL
Steluța-Gustica Cătăniciu	Grupul parlamentar al PC-PLR
Seres Dénes	Grupul parlamentar al UDMR

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 2 februarie 2015.
Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****DECIZIE****privind delegarea atribuțiilor președintelui
Camerei Deputaților**

În temeiul art. 33 și 34 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — În perioada 3—5 februarie 2015, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților vor fi exercitate de doamna deputat Rodica Nassar, vicepreședinte al Camerei Deputaților.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 2 februarie 2015.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 692**

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 630 alin. (2) din Codul civil

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 630 alin. (2) din Codul civil, excepție ridicată de Sanda-Puica Șerban în Dosarul nr. 40.564/301/2012/a1 al Judecătoriei Sectorului 3 București și care constituie obiectul Dosarului nr. 398D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției, personal. De asemenea, pentru partea Societatea Comercială Maraton '92 Impex — S.R.L. din București răspunde domnul avocat Dumitru Rădescu, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând cele expuse pe larg în motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate, aflată la dosar.

4. Apărătorul părții Societatea Comercială Maraton '92 Impex — S.R.L. din București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal ca inadmisibilă, având în vedere obiectul cauzei și, în subsidiar, ca neîntemeiată, arătând că nu sunt nesocotite prevederile din Legea fundamentală invocate. Depune note scrise în susținerea celor solicitate.

5. Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr. 47/1992. Pe fondul excepției, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a acesteia. Precizează că textul de lege criticat consacră o limitare judiciară a dreptului de proprietate, care îndeplinește condițiile de rezonabilitate și proporționalitate dezvoltate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Arată că, atunci când prejudiciul este minor, judecătorul poate aprecia și stabili o despăgubire proporțională. Dacă s-ar nega această posibilitate a instanței, ar fi negat însuși rolul justiției în statul de drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 2.956R din 21 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 40.564/301/2012/a1, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 630 alin. (2) din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Sanda-Puica Șerban într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii formulate de Societatea Comercială Maraton '92 Impex — S.R.L. din București prin care s-a solicitat instanței să pronunțe o hotărâre prin care să suplinească acordul părților pentru schimbarea destinației unui imobil. Excepția a fost ridicată în Dosarul nr. 40.564/301/2012/a1 al

Judecătoriei Sectorului 3 București și a fost, inițial, respinsă, ca inadmisibilă, de această instanță. Împotriva încheierii de respingere a fost formulat recurs, admis de Tribunalul București care, prin decizia menționată, a sesizat Curtea Constituțională.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia arată, în esență, că de dreptul de proprietate trebuie să se bucure în egală măsură toți deținătorii de spații de locuit în același imobil, altminteri fiind încălcat principiul egalității. Precizează că restrângerea dreptului, pentru a fi permisă în condițiile art. 53 din Constituție, trebuie să fie temporară, or activitatea firmei care dorește să își stabilească sediul social în apartamentul situat sub apartamentul autoarei excepției presupune acte cu caracter de repetitivitate și continuitate. Susține că se aduce atingere dreptului său de proprietate, întrucât, deși prevederile constituționale obligă toți proprietarii de apartamente la protejarea mediului înconjurător, acesta ar fi afectat prin desfășurarea de către reprezentantul societății comerciale a unei activități pe care autoarea excepției o consideră prejudiciabilă, ca urmare a faptului că în apartament ar urma să lucreze un număr mare de angajați. De asemenea, ar tulbura peste măsură folosința apartamentului său, ca atribut al dreptului de proprietate. În opinia autoarei excepției, este neconstituțional ca o instanță de judecată să procedeze la limitarea dreptului de proprietate prin încuviințarea desfășurării activității prejudiciabile de către o societate comercială, întrucât aceasta echivalează cu o ingerință a unei autorități publice în dreptul de proprietate privată. Arată că, potrivit doctrinei, „atunci când restabilirea situației anterioare nu mai este posibilă sau când în raport cu necesitatea sau utilitatea desfășurării activității prejudiciabile daunele ar fi minore, daunele-interese vor fi dispuse ca unic remediu, însă regula care trebuie urmată în stabilirea ordinii remediilor procesuale este aceea că restabilirea situației anterioare are prioritate, și nu neapărat obținerea unei compensații a prejudiciului”. Autoarea excepției mai subliniază că în speță nu este vorba despre un prejudiciu minor.

8. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că textul de lege criticat nu este neconstituțional, întrucât are în vedere un prejudiciu minor cauzat prin desfășurarea activității respective, care nu este de natură să afecteze în mod esențial viața privată și familială sau dreptul de proprietate al celor ce locuiesc în vecinătate și care este acoperit prin acordarea de despăgubiri corespunzătoare. Precizează, totodată, că art. 630 din Codul civil reglementează în mod expres o limită judiciară adusă dreptului de proprietate în scopul apărării drepturilor altor persoane, fiind, ca atare, respectate dispozițiile art. 53 din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că art. 630 alin. (2) din Codul civil nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. Precizează că sintagma „*Depășirea inconvenientelor normale ale vecinătății*” prevăzută în denumirea art. 630 din Codul civil presupune în sarcina fiecărui vecin obligația de a suporta anumite inconveniente, inclusiv prejudiciile minore și, în mod implicit, obligația de a exercita propriul drept de proprietate astfel

încât să nu se cauzeze vecinilor inconveniente mai mari decât cele normale sau prejudicii majore. Arată că proprietarul care, prin activitatea desfășurată, creează vecinului prejudicii va fi nevoit să le repare, respectându-se astfel prevederile art. 44 alin. (1), (2) și (7) din Constituție. Observă că niciunul dintre drepturile invocate de autoarea excepției nu este un drept absolut, ci este susceptibil de anumite restrângeri, justificate în condițiile art. 53 din Constituție.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, notele scrise depuse la dosar și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 630 alin. (2) din Codul civil, care au următorul conținut: *„În cazul în care prejudiciul cauzat ar fi minor în raport cu necesitatea sau utilitatea desfășurării activității prejudiciabile de către proprietar, instanța va putea încuviința desfășurarea acelei activități. Cel prejudiciat va avea însă dreptul la despăgubiri.”*

14. În opinia autoarei excepției, textul de lege criticat contravine prevederilor din Constituție cuprinse la art. 26 *„Viața intimă, familială și privată”*, art. 44 *„Dreptul de proprietate privată”* și art. 53 *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”*. Invocă, de asemenea, art. 8 *„Dreptul la respectarea vieții private și de familie”* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 *„Protecția proprietății”* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție, precum și art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia *„nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri”*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 630 alin. (2) din Codul civil, criticat în cauza de față, modulează ipoteza prevăzută la alineatul precedent din același articol, care are în vedere situația în care proprietarul cauzează, prin exercitarea dreptului său de proprietate, inconveniente mai mari decât cele normale în relațiile de vecinătate. Dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc că, în cazul în care prejudiciul cauzat este minor în raport cu necesitatea sau utilitatea desfășurării activității prejudiciabile de către proprietar, instanța va putea încuviința desfășurarea acelei activități, iar cel prejudiciat va avea dreptul la despăgubiri.

16. Autoarea excepției susține, în esență, că sunt încălcate prevederile Constituției referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private, apreciind că este neconstituțional ca o instanță de judecată să procedeze la limitarea dreptului său de proprietate prin încuviințarea desfășurării unei activități prejudiciabile într-un apartament învecinat cu cel în care aceasta locuiește.

17. Curtea reține că, potrivit art. 555 din Codul civil, proprietatea privată este dreptul titularului de a poseda, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege. Conținutul juridic al dreptului de proprietate cuprinde posesia, folosința și dispoziția, atribute care configurează puterea pe care proprietarul o are asupra lucrului.

Față de susținerile autoarei excepției, Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 44 din Constituție. Dispoziția legală supusă controlului de constituționalitate nu face altceva decât să configureze exercitarea folosinței bunului, ca atribut al dreptului de proprietate. Curtea observă că, în motivarea criticii de neconstituționalitate formulate, autoarea excepției pornește de la premisa absolutizării prerogativelor dreptului de proprietate. Or, atât din propria sa jurisprudență, cât și din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, se desprinde ideea că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, conținutul și limitele sale fiind stabilite prin lege, în considerarea funcției pe care acesta o are în ansamblul societății.

18. Curtea reține că, potrivit art. 44 din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat dreptul de proprietate. În acest sens, elocventă este Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993. De asemenea, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să fixeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

19. Curtea observă că art. 44 alin. (1) din Constituție cuprinde o dispoziție expresă în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. Condiția esențială este, așa cum s-a precizat și mai sus, ca prin asemenea limitări să nu se aducă atingere esenței dreptului, să nu fie anihilat însuși dreptul de proprietate. Din această perspectivă, Curtea va analiza dacă soluția legislativă criticată reprezintă o limitare a dreptului fundamental invocat și dacă limitarea este justificată.

20. În ce privește primul aspect analizat, Curtea constată că prin Codul civil se reglementează trei tipuri de limitări permise ale dreptului de proprietate privată, care sunt detaliate în cap. III al acestuia *„Limitele juridice ale dreptului de proprietate privată”*, cuprins în titlul II *„Proprietatea privată”* al Cărții a III-a *„Despre bunuri”*. Este vorba despre limite legale — stabilite prin acte normative cu forță de lege, limite convenționale — fixate prin anumite acte juridice și limite judiciare — instituite pe cale judecătorească. Prezenta excepție de neconstituționalitate vizează această ultimă categorie de limitări, pe care Codul civil le acceptă în condițiile *„depășirii inconvenientelor normale ale vecinătății”*.

21. În ce privește cea de-a doua problemă, referitoare la verificarea justificării limitării dreptului de proprietate, Curtea Constituțională va avea în vedere un „test” de proporționalitate structurat, posibilitatea limitării drepturilor fundamentale fiind condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe (a se vedea, pentru o abordare similară, Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iunie 2013, Decizia nr. 390 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 17 iulie 2014, sau Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014). Astfel, Curtea va efectua testul de proporționalitate în scopul stabilirii existenței unui corect echilibru între interesele în concurs. În acest sens, Curtea urmează să analizeze dacă limitele impuse de legiuitor în interiorul dreptului de proprietate al proprietarului obligat să își exercite prerogativa folosinței cu

acceptarea limitării acesteia în scopul exercitării de către proprietarul vecin a unei activități prejudiciabile reprezintă o limitare rezonabilă. Concret, Curtea va analiza dacă limitarea prerogativei folosinței are un scop legitim, dacă este o măsură adecvată, dacă este necesară și dacă asigură un just echilibru între interesele în dispută.

22. Curtea reține că, în vederea realizării testului de proporționalitate, trebuie, mai întâi, să stabilească scopul urmărit de legiuitor prin textul de lege criticat și dacă acesta este legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim. Sub acest aspect, Curtea reține că legiuitorul a avut în vedere realitatea că apariția unor inconveniente este inerentă raporturilor de vecinătate între mai mulți proprietari, astfel că prevederile art. 630 din Codul civil își propun să ofere soluții, prin intermediul judecătorului, pentru armonizarea intereselor contrarii intervenite în cadrul raporturilor de vecinătate. Această opțiune legislativă are la bază principiul statuat de prevederile art. 44 alin. (7) din Constituție, potrivit căruia dreptul de proprietate obligă inclusiv la respectarea sarcinilor privind asigurarea bunei vecinătăți, textul de lege menționat având în vedere ipoteza depășirii „*inconvenientelor normale*” ale vecinătății.

23. Cu privire la cea de-a doua condiție, Curtea reține că dispozițiile art. 630 alin. (2) din Codul civil creează un cadru adecvat restabilirii normalității în ce privește relațiile de vecinătate, precizând că, în cazul în care prejudiciul cauzat ar fi minor în raport cu necesitatea sau utilitatea desfășurării activității prejudiciabile de către proprietar, instanța va putea încuviința desfășurarea acelei activități. Prin urmare, măsura luată este adecvată, limitarea operată fiind adaptată scopului urmărit și fiind aptă să îndeplinească exigențele acestuia.

24. Curtea reține, în același timp, că limitarea impusă este necesară în vederea realizării scopului legitim arătat, respectiv prevenirea apariției unor conflicte în cadrul raporturilor de vecinătate între mai mulți proprietari, prin reglementarea unor soluții normative apte să aplaneze eventualele dispute locale.

25. În ce privește îndeplinirea cerinței ca măsura adoptată să asigure un just echilibru între interesele în dispută, Curtea constată că textul de lege criticat nu consacră o limitare disproporționată în raport cu obiectivul urmărit, respectiv concilierea intereselor contrarii ale celor doi proprietari. Curtea observă că, într-adevăr, proprietarul afectat este stânjenit în exercitarea folosinței bunului propriu de modul în care celălalt proprietar al fondului vecin înțelege să își folosească bunul. Dar textul de lege criticat prevede că, în această situație, cel prejudiciat va avea dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul suferit. Instanța de judecată sesizată este competentă să aprecieze cu privire la gradul și gravitatea depășirii

„inconvenientelor normale” ale vecinătății, prin raportare la starea de fapt particulară, caracteristică fiecărei situații reclamate în parte, în funcție de circumstanțele specifice, urmând ca prin hotărârea pe care o va pronunța să echilibreze ansamblul relațiilor de vecinătate în dispută și să aplaneze situația conflictuală apărută. Prin urmare, prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate asigură menținerea unui raport de proporționalitate între restrângerea introdusă și scopul urmărit. Din această perspectivă, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia judecătorul nu ar avea posibilitatea de a stabili corect dacă prejudiciul cauzat de proprietarul vecin corespunde noțiunii de „minor” prevăzută de textul de lege criticat. Dimpotrivă, aprecierea judecătorului reprezintă cea mai obiectivă modalitate de dimensionare, în baza probatoriului administrat, a prejudiciului și, în funcție de rezultat, de încadrare în ipotezele reglementate în art. 630 din Codul civil. În contextul garanțiilor de independență și imparțialitate conferite de art. 124 din Constituție, tot judecătorul va fi cel care va determina caracterul necesar sau util al desfășurării activității prejudiciabile la care face referire alin. (2) al art. 630 din Codul civil.

26. În consecință, reglementarea, în sarcina unuia dintre proprietari, a obligației de a suporta limitarea exercitării plenitudinii atributelor dreptului de proprietate, cu referire specială la prerogativa folosinței, reprezintă într-adevăr o limitare a dreptului de proprietate, care este realizată însă cu respectarea cerințelor prevăzute de Constituție. Din considerentele mai sus prezentate, rezultă că prin textul de lege criticat se realizează doar o reconfigurare a exercițiului dreptului de proprietate, care devine grevat de sarcina acceptării desfășurării de către proprietarul vecin a activității prejudiciabile, compensată însă potrivit art. 630 alin. (2) din Codul civil prin despăgubirile acordate de instanță.

27. În fine, un raționament similar conduce la concluzia că nu poate fi reținută nici critica referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale și convenționale care consacră dreptul la protecția vieții intime, familiale și private. Curtea reține că dreptul la viață intimă, familială și privată, astfel cum este reglementat în art. 26 din Constituție și în art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezintă o latură activă, constând în obligația autorităților statului de a face posibilă exercitarea efectivă a acestuia și o latură pasivă, pusă în evidență prin obligația ce incumbă autorităților, dar și tuturor celorlalte subiecte de drept, de a respecta dreptul în discuție, abținându-se de la orice acțiune care ar fi de natură să aducă atingere acestuia. Limitarea acestui drept este însă justificată, în baza acelorași rațiuni prezentate mai sus.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sanda-Puica Șerban în Dosarul nr. 40.564/301/2012/a1 al Judecătoriei Sectorului 3 București și constată că dispozițiile art. 630 alin. (2) din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, denumită în continuare *Autoritatea*, este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(2) Autoritatea are sediul în Calea Victoriei nr. 194, sectorul 1, municipiul București.

(3) Autoritatea coordonează la nivel central activitățile de protecție specială și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, elaborează politicile, strategiile și standardele în domeniul promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, asigură urmărirea aplicării reglementărilor din domeniul propriu și controlul activităților de protecție specială a persoanelor cu dizabilități.

Art. 2. — Finanțarea Autorității se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 3. — (1) Pentru realizarea obiectivelor în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități Autoritatea îndeplinește următoarele funcții:

a) de autoritate de stat — prin care exercită urmărirea și controlul asupra modului în care sunt respectate și promovate de către instituțiile publice și celelalte persoane juridice drepturile persoanelor cu dizabilități în conformitate cu legislația în vigoare;

b) de reglementare — prin care asigură elaborarea cadrului normativ necesar în vederea realizării obiectivelor Strategiei naționale în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități și armonizarea legislației interne cu principiile și normele tratatelor internaționale la care România este parte și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din calitatea de stat membru al UE;

c) de administrare — prin care asigură gestionarea bunurilor din domeniul public și privat al statului, pe care le are în administrare sau în folosință, după caz;

d) de strategie — prin care asigură fundamentarea, elaborarea, supunerea spre aprobare Guvernului a documentelor de politici publice, precum și aplicarea strategiei naționale în domeniu și a programelor de reformă în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, cu respectarea tratatelor internaționale la care România este parte;

e) de reprezentare — prin care asigură, în domeniul său de activitate, reprezentarea pe plan intern și extern a statului român.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor de control ce îi revin, Autoritatea are dreptul să solicite informații și documente, în condițiile legii, de la orice persoană fizică sau juridică implicate în sfera sa de competență, acestea având obligația de a le pune la dispoziție în termen de 30 de zile calendaristice de la data solicitării.

(3) Autoritatea este autoritatea centrală română desemnată să ducă la îndeplinire obligațiile prevăzute în Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007, ratificată prin Legea nr. 221/2010, denumită în continuare *Convenția*.

(4) Autoritatea are rolul de a duce la îndeplinire obligațiile asumate de statul român în materia protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități prin convențiile și tratatele internaționale la care România este parte, de a pune în aplicare

și de a urmări și asigura aplicarea unitară a legislației în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități.

Art. 4. — În realizarea obiectivelor sale Autoritatea îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) coordonează la nivel central activitățile de protecție și de promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, elaborează politicile, strategiile și standardele în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități și asigură urmărirea aplicării reglementărilor din domeniul propriu;

b) elaborează și supune spre aprobare Guvernului, prin Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, proiecte de politici publice și strategii sectoriale, acte normative, precum și programele de reformă în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu convențiile și tratatele internaționale la care România este parte;

c) organizează, coordonează și controlează realizarea măsurilor de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, a strategiei naționale și a legislației în domeniul dizabilității, precum și monitorizează implementarea standardelor specifice de calitate de către instituțiile publice și/sau private rezidențiale și nerezidențiale de protecție socială a persoanelor adulte cu dizabilități;

d) este organism responsabil cu supravegherea aplicării prevederilor actelor legislative din domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a regulamentelor și directivelor europene și ale Comitetului pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități;

e) avizează prin Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice proiectele de acte normative cu impact asupra domeniului protecției persoanelor cu dizabilități;

f) elaborează, coordonează și monitorizează implementarea strategiei naționale în domeniul dizabilității, precum și a planului național de acțiune;

g) acționează pentru promovarea alternativelor de tip familial la protecția instituționalizată a persoanelor cu dizabilități, prin dezvoltarea și diversificarea serviciilor de recuperare, reabilitare și reintegrare ambulatorii/zi/de tip familial;

h) asigură coordonarea și monitorizarea implementării Convenției;

i) evaluează necesarul și calitatea serviciilor, stabilește planuri de dezvoltare pe baza nevoilor persoanelor cu dizabilități;

j) organizează activitatea de selecționare a personalului pentru aparatul propriu, de evaluare periodică, precum și de perfecționare a pregătirii profesionale a acestuia, în condițiile legii;

k) organizează activitatea de instruire a personalului din cadrul instituțiilor de protecție socială a persoanelor cu dizabilități, aflate în coordonarea metodologică a acestora, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale și centrale;

l) inițiază și elaborează metodologii, norme, instrucțiuni și alte documente necesare pentru îmbunătățirea calității serviciilor destinate persoanelor cu dizabilități;

m) avizează strategiile județene privind dezvoltarea de servicii sociale și planurile anuale de servicii județene;

n) avizează înființarea instituțiilor publice de asistență socială pentru persoanele adulte cu dizabilități;

o) realizează tematici de instruire a personalului din cadrul instituțiilor publice de asistență socială pentru persoanele adulte

cu dizabilități, aflate în coordonare metodologică, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale, precum și tematica de instruire a asistenților personali;

p) autorizează unitățile protejate, monitorizează respectarea condițiilor de autorizare analizând rapoartele anuale de activitate ale acestora;

q) colectează, prelucrează și diseminează date statistice în domeniul dizabilității;

r) inițiază, implementează și evaluează proiectele cu finanțare externă în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități;

s) participă în calitate de partener la diverse proiecte și programe, cu finanțare națională și internațională, în domeniul său de activitate;

ș) elaborează, implementează și monitorizează sistemul de evaluare a persoanelor cu dizabilități;

t) elaborează metodologii, norme și proceduri de lucru, instrumente de evaluare și de monitorizare necesare organizării și funcționării sistemului de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități;

ț) analizează documentația aferentă îndeplinirii condițiilor de studii de către asistentul personal și supune spre aprobare/neaprobare derogarea de la condițiile de studii, la propunerea asistentului social, conform legii;

u) colaborează cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și cu alte instituții și autorități implicate în integrarea profesională a persoanelor cu dizabilități, în vederea creșterii ratei de angajare în rândul persoanelor cu dizabilități;

v) acordă aviz de înființare și funcționare, potrivit Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru centrele publice pentru persoanele cu dizabilități;

w) realizează controale asupra serviciilor prestate persoanelor cu dizabilități în cadrul instituțiilor de protecție socială a persoanelor cu dizabilități;

x) controlează modul de respectare a reglementărilor legale în vigoare în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități;

y) autorizează conform Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, interpretării în limbaj mimico-gestual pentru persoanele cu deficiență de auz, în baza unei metodologii specifice, elaborată în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării Științifice;

z) colaborează cu Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție pentru protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, care au vârsta până în 18 ani;

aa) întocmește studii și cercetări în vederea propunerii unor măsuri de diversificare a resurselor economico-financiare, destinate susținerii acțiunilor de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități și creșterii eficienței în gestionarea acestor resurse;

bb) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative în domeniul său de activitate.

Art. 5. — (1) Autoritatea este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie

a prim-ministrului, la propunerea ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

(2) Președintele Autorității este ordonator terțiar de credite.

(3) Președintele conduce întreaga activitate a Autorității și reprezintă Autoritatea în raporturile cu ministerele și cu celelalte organe ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice, precum și cu persoanele juridice și fizice, române sau străine.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite decizii și instrucțiuni.

(5) În cazul în care președintele nu își poate exercita atribuțiile curente, va delega unei persoane cu funcție de conducere din cadrul Autorității să exercite anumite atribuții, după caz, înștiințând ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice despre aceasta.

Art. 6. — (1) Personalul Autorității este format din demnitar, funcționari publici și personal contractual numit, respectiv încadrat potrivit legii.

(2) Structura organizatorică a Autorității este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Încadrarea personalului în numărul de posturi aprobat și în noua structură organizatorică a Autorității se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzută de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, la propunerea președintelui Autorității, se pot organiza birouri și alte compartimente și se poate stabili numărul posturilor aferente, cu încadrarea în prevederile legale și numărul maxim de posturi aprobat.

(5) Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității, precum și statul de funcții se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, la propunerea președintelui Autorității.

Art. 7. — Autoritatea funcționează cu un număr de 59 de posturi, exclusiv demnitarul, dintre care 37 de posturi preluate de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Direcția protecția persoanelor cu dizabilități și 22 de posturi vacante redistribuite din cadrul numărului maxim de posturi aprobate pentru ordonatorul principal de credite, preluate prin protocol de predare-primire între părțile interesate, încheiat în termenul prevăzut la art. 13 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a nivelului administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Art. 8. — (1) Autoritatea preia, pe bază de proces-verbal de predare-primire, toate contestațiile înregistrate la registratura Direcției protecția persoanelor cu dizabilități, având obligația să asigure soluționarea acestora într-un termen de 60 de zile lucrătoare.

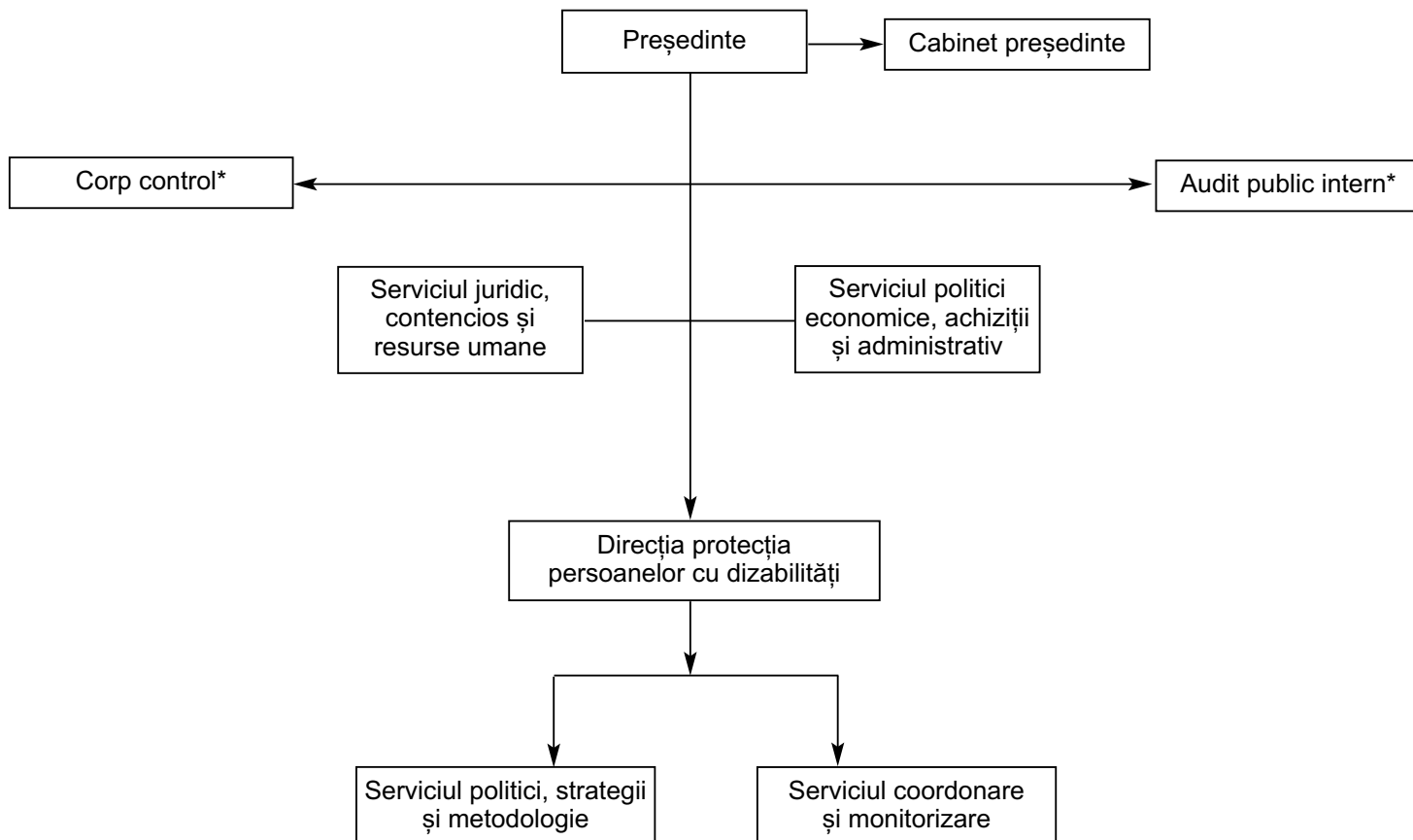
(2) Pentru transportul demnitarului și parcul comun, Autoritatea are în dotare pentru activități specifice două autoturisme, cu un consum lunar de 200 de litri de combustibil pentru fiecare autoturism.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul delegat pentru dialog social,
Liviu-Marian Pop
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități**

Numărul maxim de posturi:
59 (exclusiv demnitarul)

* Se organizează la nivel de compartiment.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

